

skede en Forbedring og Omordning af vort Neutralitetsværn, været enige. Men for at kunne skabe et nogenlunde betryggende Værn her paa Sjælland har man anset det for nødvendigt at forringe Styrken i Jylland med to Regimenter. Jeg skal nu ikke komme ind paa, hvorvidt man har handlet rigtigt i at indrette det saaledes, at man har to Regimenters Rammer her paa Sjælland, medens Mandskabet skal hentes fra Jylland og Fyn. Om dette Spørgsmaal var der ikke Enighed indenfor det Flertal i Forsvarskommissionen, hvis Forslag kom til at danne Grundlaget for den nu gennemførte Forsvarsordning, idet to Medlemmer af dette Flertal, nemlig den nuværende højtærede Landbrugsminister (Anders Nielsen) og det ærede Medlem fra Bække (L. Rasmussen), holdt paa, at en saadan Flytning af Garnisoner fra Vest for til Øst for Store Bælt ikke burde finde Sted. Men jeg skal ikke komme ind paa dette Spørgsmaal, da det har fundet sin Afgørelse. Derimod vil jeg gerne have Lov til med et Par Ord at omtale Fordelingen af Garnisonerne Vest for Store Bælt og da ganske særlig Fordelingen af Garnisonerne indenfor Landsdelen Jylland.

Efter de nu vedtagne Forsvarslove, hvorfor man altsaa, som nævnt, har lagt Hovedvægten paa Forsvaret af Sjælland, og efter at man af økonomiske Grunde har maattet opgive at skabe den jyske Hærstyrke en befæstet Basis Nord for Limfjorden, staa de Forsvarsmidler, som vi have til Raadighed i Jylland og delvis ogsaa i Fyn, mere som Udtryk for vor Villie end som Udtryk for vor Evne til at værne Neutraliteten udenfor Sjælland, hvis den der maatte blive krænket af større fjendtlige Tropestyrker. Imidlertid fremhæves det af saa godt som alle de sagkyndige, der have haft Lejlighed til at udtale sig overfor Forsvarskommissionen, at Sandsynligheden for Neutralitetskrænkelser i Jylland kun er ringe, og at en Neutralitetskrænkelse fra vor sydlige Nabos Side sandsynligvis vil finde Sted under Form af et Angreb paa København. Heraf burde følge, at der i Jylland vil blive Tid til baade at mobilisere og sammendrage Tropperne paa de Steder, hvor man finder det mest hensigtsmæssigt. Under Hensyn

hertil skulde man synes, at der militært set ikke kunde være nogen stor Fare ved at opretholde Fredericia og Nyborg som Garnisonsbyer, navnlig hvis man traf den Foranstaltning, at man henlagde Krigsdepoterne og Mobiliseringsstederne til andre Byer, som man mente vare mere sikre. I alt Fald skulde Faren synes at være saa minimal, at hvis andre Hensyn talte for at bevare disse Byer som Garnisonsbyer, var det vel værd paa ny velvilligt at overveje, hvilke Hensyn der veje mest. Og her er jo netop for de to Byers Vedkommende andre Hensyn.

Der er først det Hensyn at tage, at Fredericia og Nyborg ere mindre Byer end henholdsvis Aarhus og Odense og derfor daarligere end de to sidste Byer taale at miste den Indtægtskilde, som en Garnison er for de Byer, som have indrettet sig paa at have Militær. Det er en selvsagt Ting, at dette, at man flytter Garnisonen bort, vil virke højt uheldigt, vil forrykke de økonomiske Forhold i Byer af Fredericias og Nyborgs Størrelse. Og hvad specielt Fredericia angaar, mener jeg, at naar man, til Dels mod de sagkyndiges Ønsker, har ment at kunne benytte Aarhus som Garnisonsby, Aarhus, der i alle Henseender er lige saa udsat som Fredericia, maa man ogsaa kunne benytte Fredericia. Men der er ogsaa andre Hensyn. Der er det nationale Hensyn. Jeg mener, at en af de Ting, vi maa passe paa her i vort lille Land, er at opretholde Fædrelandskærligheden i det sydlige Jylland. Et tidligere højt anset Medlem af dette Ting, en Mand, der i mange Aar var Venstres Ordfører i Hærsager, har sagt de sande Ord, at Nyttens af den Forsvarsordning, man træffer, bestaar ikke blot i de positive Foranstaltninger, men tillige i, hvorvidt den trufne Ordning er i Stand til at vedligeholde og vække den nationale Aand i Befolkningen. Og en varm Forsvarsven har sagt de lige saa sande Ord, at naar vi indrette os med en Krig for Øje, indrette vi os dog kun med en Mulighed for Øje, men naar vi tænke paa Hærens Opgave i Fredstid, staa vi overfor en daglig Virkelighed. Vi maa derfor, naar vi tage disse Garnisonsspørgsmaal op, ikke se dem blot ud fra det rent tekniske Standpunkt og ud fra den Skade, der kan foraarsages de paagældende